

Drs. Th.J.A.M. de Bruijn
Minister voor Buitenlandse Handel en
Ontwikkelingssamenwerking

Per e-mail: r@minbuza.nl

Briefnummer
21-120681

Den Haag
22 oktober 2021

Onderwerp
Kabinetsondersteuning IMVO-
convenanten (kamerstuk 26485, nr. 341)

Telefoonnummer

E-Mail

Excellentie,

De looptijd van het IMVO-convenant kleding & textiel is verstreken, andere IMVO-convenanten gaan een laatste fase in. Ondanks een in december 2020 breed aangenomen motie in de Tweede Kamer met een oproep aan het kabinet om de IMVO-convenanten te blijven ondersteunen en betrokkenheid te continueren (motie Van den Hul en Van den Nieuwenhuijzen - Kamerstuk 26485, nr. 341), is de (inhoudelijke en financiële) betrokkenheid van de overheid bij de toekomst van de IMVO-convenanten momenteel onzeker. Tijdens de gesprekken over een mogelijke doorstart van het IMVO-convenant kleding en textiel trokken uw vertegenwoordigers zich terug met het argument dat het huidige en toekomstige beleid van overheidswege op dit moment onduidelijk is.

In het recent uitgebracht advies van de SER 'Effectieve Europese gepaste zorgvuldigheidswetgeving voor duurzame ketens' is niet alleen de regelgeving, maar ook de kwaliteit van de uitvoering aan de orde. Er worden sectorovereenkomsten centraal gezet die leren en krachtenbundeling op Europees niveau bevorderen. "Hiermee wordt de Europese marktmacht in internationale ketens benut voor het verbeteren van de omstandigheden voor mens en milieu. Bedrijven die zich aansluiten bij de sectorovereenkomsten organiseren in sectorverband de verbeteracties in de ketens en delen hiervoor de uitkomsten van hun gepaste zorgvuldigheidsproces. De partijen bij een sectorovereenkomst zetten ook onafhankelijke monitoring en klachtenmechanismen samen op. Ze stellen best available techniques (BAT's) vast voor het gepaste zorgvuldigheidsproces en de aanpak van geprioriteerde risico's op negatieve impact in de keten. Na erkenning door de EU dienen bedrijven die deelnemen binnen een aantal jaar de BAT's toe te passen. Europese sectorovereenkomsten zijn bij voorkeur

multistakeholder van aard en een gezamenlijk initiatief van bedrijven en vakbonden op Europees niveau.”

Gelet op deze inzet van de SER, zou het ronduit zonde zijn nu te stoppen met overheidsbetrokkenheid bij de IMVO-convenanten – zij zijn immers vanaf het begin met een sectorale multistakeholder insteek en opzet ingericht.

In het SER-advies staat over de komende Europese IMVO-wetgeving: “Bij het stellen van een wettelijke norm is het noodzakelijk ondersteuning te bieden. Het is van cruciaal belang dat de gepaste zorgvuldigheidswetgeving ruimte biedt om te leren en verbetering van omstandigheden in de ketens aanmoedigt. Dit betekent onder andere de ontwikkeling van duidelijke handreikingen, tools, het bieden van een platform voor leren en uitwisseling en het faciliteren van de totstandbrenging van klachtenmechanismen en sectorovereenkomsten op Europees niveau. Ook vraagt een zorgvuldige implementatie om voldoende tijd voor het bedrijfsleven om zich voor te bereiden, processen aan te passen en te implementeren. Er zijn aanzienlijke aanvullende middelen nodig om gepaste zorgvuldigheidswetgeving te implementeren op een manier die zal leiden tot verbetering van omstandigheden in de internationale toeleveringsketens. Zowel de overheid als het bedrijfsleven moeten een deel van deze kosten dragen, en er is een onderbouwde visie nodig op welke kosten door wie gedragen kunnen worden en welke financieringsmodellen hiervoor perspectief bieden. Een totale kostenraming voor de volledige beleidsmix is essentieel om dit verder uit te werken.”

De huidige IMVO-convenanten bieden al de structuur waarbinnen duidelijke handreikingen en tools (kunnen) worden ontwikkeld, ze geven een platform voor leren en uitwisseling en waar de totstandbrenging van klachtenmechanismen en sectorovereenkomsten op Europees niveau kunnen worden gefaciliteerd.

We blijven werken aan het onderwerp en willen zo ook optimaal inspelen op Europese wetgeving die naar verwachting later van kracht zal worden. Het lijkt ons wijs om de tijd nuttig te besteden voordat het zo ver is. Stoppen met overheidsbetrokkenheid bij de IMVO-convenanten is bovendien oude schoenen weggooien voordat je nieuwe hebt. Het gaat ons niet alleen om financiële ondersteuning vanuit de overheid, maar zeker ook om ook inhoudelijke betrokkenheid. Het in opdracht van het kabinet uitgevoerde onderzoek naar nut en noodzaak van de IMVO-convenanten (door het Koninklijk Instituut voor de Tropen) benadrukt het belang van een sterke positie en regierol van de Nederlandse overheid aan de convenanttafel. De UN Guiding Principles for Business and Human Rights schrijven immers voor dat de overheid mensenrechten en milieu dient te beschermen, waar bedrijven deze moeten respecteren. De overheid heeft middelen – zoals diplomatie – die bedrijven, vakbonden en NGO's niet hebben. Dat de (nationale) overheid een toezichthoudende rol krijgt en dit mogelijk verwarring van rollen oplevert, is op dit moment en in de nabije toekomst überhaupt nog niet aan de orde.

Graag vernemen wij van het kabinet of het bereid is (inhoudelijke en financiële) betrokkenheid te houden bij de IMVO-convenanten en hun opvolgers. Deze zouden dan

bij voorkeur ook toegesneden moeten worden op de aankomende Europese IMVO-wetgeving.

Graag gaan we hierover verder met u in gesprek.

In afwachting van uw antwoord verblijven,

Tuur Elzinga, voorzitter FNV

Piet Fortuin, voorzitter CNV

Nic van Holstein, voorzitter VCP

Ingrid Thijssen, voorzitter VNO-NCW

Jacco Vonhof, voorzitter MKB-Nederland

C.c.: drs. B. Visser, minister van Infrastructuur en Waterstaat,
richard.vanden.born@minienw.nl
dhr. T. van Toor, griffier van de vaste commissie voor Buitenlandse Handel en
Ontwikkelingssamenwerking van de Tweede Kamer der Staten-Generaal,
cie.buhaos@tweedekamer.nl